

2/13
na úder v hodině, kterou si sám vybral, bude mít v té hodině lepší.

Také pevnosti stárnou po jisté době. Tento fakt je tím vážnější, protože, je-li možno mobilní zbraně armády vyřadit a nahradit novými, není to možné u pevností, které, jednou postaveny, nedají se ani změnit ani odstranit. Dokonce i montáž nových zbraní není jednoduchá.

Ale přes to jsou to jen pevnosti, které dávají ČSR. vůbec nějakou naději, že se po jistý čas ubrání. Jak je s tohoto hlediska stavět, je problém technický.

Požadavek vysokého stupně válečné pohotovosti není nepřekonatelný, přes to, že klade na obyvatelstvo značné požadavky a nutí je přinášeti oběti. Válka však ukazuje, že válce lze zabránit jen tím, když se na

válku připravíme. Šetrnost, kterou projevovala na př. Velká Británie před válkou, pokud šlo o výlohy na armádu, se ukázala naprosto nevhodná, protože sumy, které je nucena země investovat nyní, jsou přímo astronomické v srovnání s mírovými rozpočty.

Dá-li se nad to očekávat, že se změní hospodářská a sociální struktura světa tak, že přestane myslet penězi a bude myslet hospodářskými hodnotami, jako jsou lidská práce, surovina, výrobní kapacita země a pod., nebude rozpaků vrátit zastaralé stroje do stoupy jako surovinu a dáti příležitost schopným rukám dělníků vyrobiti pro národ nové, lepší, modernější zbraně. Jen čistě účetní stanovisko může bránit tomuto postupu.

Podle „Militärwochenblatt, 1942“.

Poznámky k italskému ústřednímu pěchotnímu učilišti

Ústřední pěchotní učiliště bylo položeno do města Civitavecchia, t.j. posádky, kde už před tím byla zřízena stejná učiliště pro dělostřelectvo, jezdeckvo a rychlé jednotky i ženijní vojsko.

Škola si vytkla tyto hlavní úkoly:

1. Výchova velitelů, zvláště schopných pro vedení výcviku.
2. Výchova důstojníků pro službu v poli, kteří za nejtěžších bojových podmínek dovedou vést jednotku v součinnosti s ostatními zbraněmi.
3. Rozšíření znalostí zbraní a jejich použití.
4. Pokusy s novými zbraněmi a studium nových organizačních možností.
5. Pomoc při výcviku milice.
6. Vypracování zpráv o použitelnosti důstojníků, velených do učiliště.

Škola má četné cvičné pěší i speciální jednotky, jednu letku a je vybavena četnými dopravními prostředky pro dopravu posluchačů na vzdálená cvičiště.

V učilišti je výcvik a školení prováděno v čtyřech kurzech:

1. Kurs pro kapitány.

Do tohoto kursu jsou povoláni ti důstojníci z povolání, kteří ovládají velení do praporu a to a mají dobré znalosti i o ostatních zbraních. Mimo praktická cvičení a rozpravy

konají se cvičení, volně připravená posluchači v určeném prostoru a to v rámci praporu s posilovými prostředky na děl. oddílem. Tento kurs je rozdělen na tři údobí:

V prvním údobí jsou posluchači rozděleni na skupiny, nepřesahující počet ro, v druhém a třetím údobí jsou učitelé a posluchači všech učilišť sloučeni a rozděleni do čtyř skupin pod zvláštními veliteli, v nichž pokračují ve školení. V třetím údobí se už cvičení nekonají v okolí, nýbrž v jiném terénu.

Po skončení kursu se koná konference učitelů, na níž je provedeno ohodnocení posluchačů, spojené s hlasováním o jejich prospěchu. K úspěšnému absolvování školy je třeba dvou třetin všech hlasů, na čemž závisí povýšení do hodnosti majora.

2. Kurs pro kapitány, zasluhující povýšení pro zvláštní schopnosti.

Toto kursu se účastní ti důstojníci z povolání, kteří svými schopnostmi a chováním v míru nebo za války zasluhují dřívější povýšení do hodnosti majora. Důstojník, přicházející v úvahu, musí se podrobiti zvláštní zkoušce. Ta je velmi přísná a kandidát musí při ní v každém okamžiku prokázat svoji vyjimečnou hodnotu. Zkušební období je zakončeno přednáškou kandidáta na volně zvolené téma, za přítomnosti

velitelů a učitelů všech čtyř kursů PU. Ze 40 účastníků v r. 1940 složilo tuto zkoušku, po níž následovalo povýšení na majora, jen 12 účastníků, čímž získali 5 až 6 let na pořadí. Při podobné přísnosti je tento kurs v armádě velmi ceněn. Kdo v něm neobstál, může projít kursem pro kapitány, kteří přicházejí v úvahu pro normální povýšení.

3. Kurs pro záložní důstojníky.

Účastníky kursu jsou kapitáni, majori a podplukovníci, kteří opustili činnou službu až před 20 lety. Účelem jeho je přivyknouti tyto důstojníky na polní službu a seznámiti je s novinkami v armádě. Počet účastníků je 300 a je rozdělen na skupiny po 30 důstojnících, z nichž každá je pod vedením vlastního učitele. Pro vnitřní službu v kursu mají práva a povinnosti nejnižší důstojnické hodnosti. Zvláštní pozornost je věnována vlivu terénu na střelbu, znalosti všech zbraní pěchoty a střelbě z nich, organisaci, taktice a výcviku malých jednotek.

4. Kurs pro důstojníky milice.

Tento kurs je veden podobně jako předchozí kursy a účastní se ho důstojníci milice v činné službě po dobrovolné přihlášce.

Způsob práce v kursech.

Konečným cílem školení je získání co největší praxe a rozhodnosti ve velení.

Každé cvičení začíná rozdělením úkolu pro cvičení a vydáním map. Následuje průměrně dvou- až tříhodinová obhlídka terénu s ohledem na taktickou situaci a zpracování úlohy v učebně.

V dalších dnech jsou postupně všechna řešení probírána v terénu a konečně nejlepší

z nich prakticky s cvičnými jednotkami, jimž velí posluchači. Během kursu musí být probírány všechny úkoly, které může dostati prapor s posilovými prostředky za podpory děl, oddílů. Poslední cvičení, při nichž posluchači už vystupují jako řídící cvičení a při nichž je zkoušena jejich cvičitelská schopnost, jsou vlastně nepřetržitou zkouškou zdatnosti důstojníků.

Základním pravidlem pro výcvik je vychovávat velitele, kteří dovedou jasně ohodnotiti situaci, rychle se rozhodnouti a jednati s plným vědomím své odpovědnosti. Tento konečný cíl vyžaduje zvláště schopných učitelů. Proto se od učitelů vyžaduje, aby *vlastním příkladem získali úplné autority, aby nejen učili, ale i vychovávali a to ne toliko k znalostem, ale hlavně k samostatnému jednání za všech okolností.*

Učitelé musí každé cvičení pečlivě připravit a přiblížit co nejvíce skutečnosti. Lepší než přednášky jsou rozpravy s použitím otázek a odpovědí. Cvičení mají být krátká. Určitost a stručnost jsou naprosto nutné v době motorisace. Náčrtý a předvádění filmů je velmi užitečné, poněvadž „*oko působí více na mozek než ucho*“. Tělesná zdatnost musí být nerozlučně spjata s duševní, neboť jen při duševní svěžesti, dosažené fyzickou zdatností možno se odhodlati k důležitým rozhodnutím. Úkolem velitelovým není jen působiti na několik jednotlivců v jeho nejbližším okolí, nýbrž strhovati jednotku jako celek. Současně pěchotní učiliště vyzdvihuje ustavičně velikost a krásu vojenského povolání a připomíná, že v rozhodujícím okamžiku bude jen ten dokonalým velitelem, kdo se už v každodenním životě vyznačuje vědomostmi, vírou a povahou.